

Marie Magdalena Jahnová

Narodila se **7. dubna 1916** jako nejstarší ze 4 dětí truhláře Karla Eduarda Jahna a jeho ženy Berthy, rozené Kleinové, v obci Gónra Wies (dnes součást Nisy). Vyrůstala v bídě, zato však v atmosféře prosycené důvěrou v Boha a vzájemnou láskou. Už v mládí ji přitahovalo charisma péče o chudé a nemocné a pomalu v ní dozrávala touha po vstupu k alžbětánkám.

Do **Kongregace sester sv. Alžběty** vstoupila 30. března 1938, 3. října téhož roku přijala **řádové jméno Marie Paschalis**. Působila v Domě sv. Alžběty v Nise jako kuchařka a pečovatelka o starší a nemocné sestry. O jejím duchovním růstu svědčí dopis rodičům, ve kterém napsala: „Nyní již nepatříme světu, nýbrž zcela a úplně jen našemu nebeskému ženichovi.“ Její důvěra v Boha a připravenost snášet utrpení zasáhla později i sobotínského faráře P. Bruno Esche.

1. svaté přijímání

S. Marie Paschalis

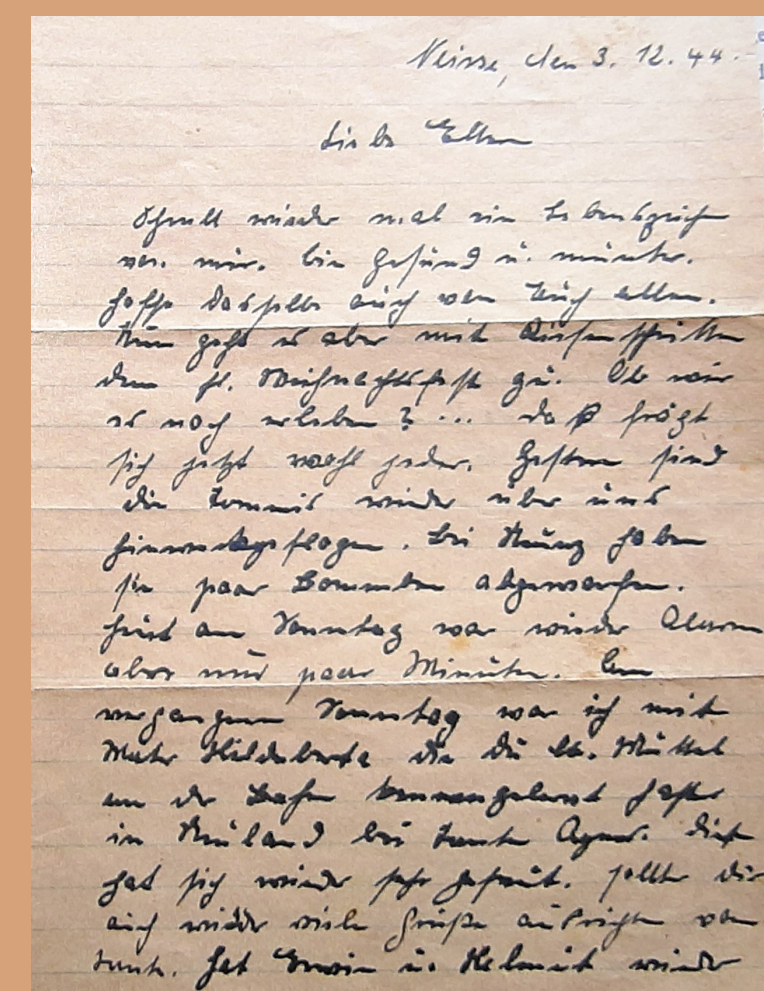

Dům sv. Alžběty v Nise

Dopisy Marie Paschalis Jahnové rodičům

V listopadu 1944 píše: „Dušičky jsou už zase pryč. Snad se příští rok v tento den budou modlit za naše ubohé duše. Bezpočet jich bude ležet v zemi, těch, kteří ještě vůbec nepomysleli na umírání, kteří byli ještě mladí a zdraví. Člověk mívá, Bůh řídí.“

A v prosinci: „Ano, ano, minulý rok přinesl lidstvu mnoho starostí a bídy a nový rok se zdá být ještě mnohem horší. Teď se i my musíme připravit na to nejhorsí... Ale my nechceme klesat na mysli. Jsme přece všichni v Božích rukou. Nic se nestane bez jeho vůle.“

Dopis rodičům r. 1944

Sestra Marie Paschalis v Sobotíně

V **březnu 1945** poslala v souvislosti s příchodem Rudé armády do Nisy představená s. M. Arcadia Krollová sestry Paschalis a Fides v obavě o jejich životy i čistotu do ústraní. Obě sestry **zamířily do Velkých Losin a dále do Sobotína**, kde se jejich ujala švadlena Thielová bydlící nedaleko kostela. Sestry se v něm modlily, docházely na faru, kde pečovaly o nemocnou matku místního faráře, a do dalších domů, kde poskytovaly péči potřebným. Pomáhaly svým spolusestrám a **ve škole opatrovaly lidi bez přístřeší a nemocné**.

A 7. května přijeli od Skřítku Sověti.

Spravedliví však žijí navěky, jejich odměna je u Hospodina, Nejvyšší o ně pečuje. Obdrží slavné království a krásnou čelenku z ruky Hospodinovy, neboť pravici je přikryje a svou paži je ochrání.

Mdr 5,15-16

Marie Paschalis Jahnová

* **7. 4. 1916 Gónra Wies**

† **11. 5. 1945 Sobotín**

Patřím Ježíši!

Odpoledne **11. května 1945** si učitelka Elisabeth Eckeová všimla, že po silnici jede na kole rudoarmějec a blíží se ke škole (čp. 54). Okamžitě varovala všechny ženy. S. Paschalis byla na schodech. Jakmile voják spatřila, otočila se a chvátala nahoru do sálu plného sester a jejich chráněnců. Voják ji dostihl a neomaleně ji přede všemi vyzval, aby ho následovala a byla mu po vůli, jinak že ji zastřelí.

Škola Štětínov - Sobotín

Ona však vzkřikla: „**Patřím Ježíši! Nedotýkej se mě! Jsem snoubenka Ježíše Krista. On je můj snoubenec. Jemu jsem přísahala věrnost.**“ On však na to nedbal a hřbetem své ruky udeřil do její ruky s křížkem. „**Nosím svatý hábit. Nikdy s tebou nepůjdu!**“ Rudoarmějec vypálil varovný výstřel do stropu.

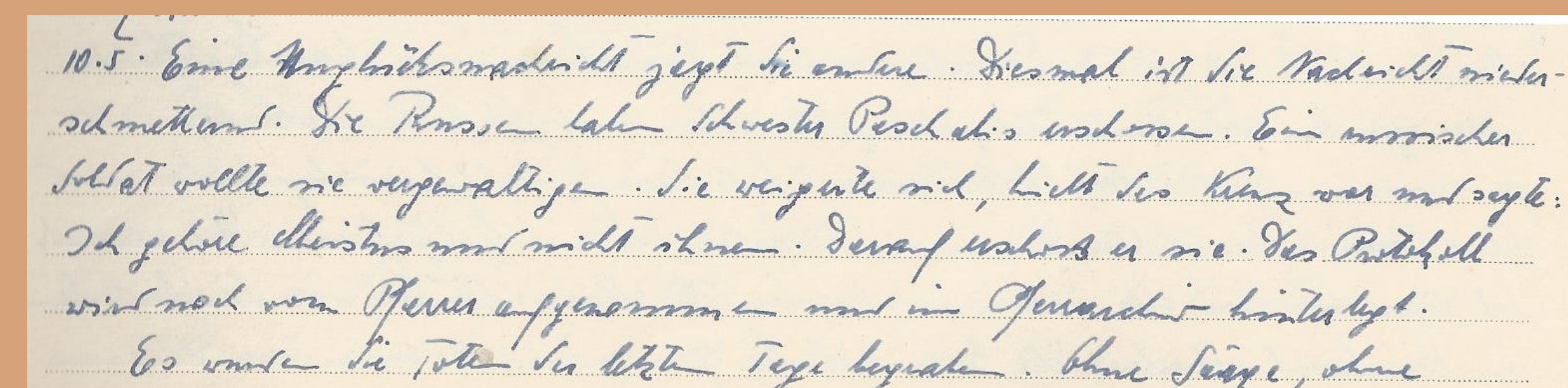
Odpusťte mi

Sestra Paschalis pochopila, že nemá šanci utéct a že jí nikdo z přítomných nedokáže pomoci. Proto poklekla a pevným hlasem zvolala: „**Sestry, prosím, odpusťte mi,**“ načech pozvedla oči vzhůru a zvolala ještě hlasitěji: „**Můj Ježíši, dej mi sílu!**“ Voják prudce namířil pistoli na sestru Paschalis a vystřelil. Zasáhl jí přímo do srdce. Bylo 16 hodin.

Páter Bruno Esch píše, že sestru Paschalis **pohřbil u hřbitovní zdi naproti vchodu do sakristie kostela v Sobotíně**. Od okamžiku smrti byla považována za vzor čistoty pro mladé lidi a byla nazývána „**Bílá růže z Čech**“. Poláci totiž chápou pod pojmem **Czechy** celý náš stát.

Dobové svědectví

Podrobný popis této tragické události pochází z dobového písemného svědectví tehdejšího sobotínského faráře P. Bruna Esche poslaného na pražskou kurii a nakonec publikovaného v krajském tisku v Německu. O násilné smrti M. Paschalis svědčí i dobový zápis ve farní kronice.

Zápis události ve farní kronice, uvedeno chybné datum úmrtí Marie Paschalis

Proces beatifikace (blahořečení)

Beatifikační proces započatý nedlouho po válce nemohl být z důvodu komunistické diktatury uskutečněn. Na tyto poválečné snahy navázala Kongregace svaté Alžběty v roce 2009 a s. Miriam Zajac, postulátorka diecézní etapy beatifikačního procesu, začala shromažďovat dokumenty o mučednické smrti sestry Marie Paschalis Jahnové a dalších umučených sester.

Zapečetěné beatifikační dokumenty

Do beatifikačního procesu bylo zahrnuto dalších **devět spolusester** v oblasti Nisy: s. M. Edelburgis Kubitzká, s. M. Adela Schrammová, s. M. Rosaria Schillingová, s. M. Felicitas Ellmererová, s. M. Sapientia Heymannová, s. M. Adelheidis Töpferová, s. M. Sabina Thienelová, s. M. Melusia Rybková a s. M. Acutina Goldbergová. Tyto sestry zastupují více než 100 sester sv. Alžběty, které od února 1945 do května téhož roku **podstoupily mučednickou smrt** při obraně důstojnosti své i jiných osob, plnící službu milosrdenství vůči svým bližním.

Diecézní část beatifikačního procesu byla zahájena 25. listopadu 2011 ve Vratislavi a ukončena 26. září 2015. Zapečetěná akta byla předána Kongregaci pro blahořečení a svatořečení v Římě. Generální postulátorkou beatifikačního procesu se stala s. M. Paula Zaborowska.

Dne **19. června 2021** papež František podepsal dekret, že Marie Paschalis a jejich 9 spolusester zahynuly „**in odium fidei**“ (z **nenávisti k víře**).

Beatifikace 11. 6. 2022

Beatifikace ctihodných služebnic Božích – alžbětánských mučednic proběhla **11. 6. 2022 ve Vratislavi**.

Mši sv. sloužil a beatifikační akt vykonal jménem papeže Františka Jeho Eminence Marcello kardinál Semeraro, prefekt Kongregace pro blahořečení a svatořečení. Stanovil přitom i datum jejich společné **liturgické památky** na den **11. května**.

Marie Paschalis a devět družek

Farnost Sobotín 2023,
čerpáno z knihy Libora Rösnera Dotyk květem, dotyk trnem